

Leonid TIŠKOV,
lekár, ruský humorista,
maliar a básnik

1 Poznáte nejakú (máte nejakú vlastnú) definíciu humoru?

Kedže som vyštudoval medicínu, k otázke humoru pristupujem z fyziologického hľadiska. Humor je elixír života, tekutina života, ako tvrdili starí grécki lekári. Čím viac je v človeku humoru, tým je v ňom viac života. Čím je v ňom humoru menej, tým je človek bližšie k smrti. V podstate, mŕtvý človek - to je človek bez humoru. My, lekári-humoristi, považujeme za svoje poslanie niešť humor ľuďom, a to v akejkoľvek podobe.

2 Stala sa vám niekedy humorná (veselá) príhoda, ktorá by mohla pobaviť aj našich čitateľov?

Hlavná humorná príhoda v mojom živote bola takáto: bol som lekárom a stal som sa maliarom. V jednej stredovekej východnej knihe je vyrozprávaný príbeh o človeku, ktorý bol maliarom a stal sa lekárom. Keď sa ho opýtali, prečo to urobil, odpovedal: „Preto, lebo chyby maliara vidí celý svet a chyby lekára schováva zem. V mojom prípade na podobnú otázku odpovedám takto: Zem schová aj úspechy lekára, ale úspechy maliara vidí celý svet.“

3 Ktorá oblasť spoločenského života je podľa vás najväčším inšpirátorom humoru?

Najviac ma inšpiruje spoločenský život vnútorných orgánov žalúdka, ľadvín, sleziny, pečene, močového mechúra a toho, čo za tým nasleduje.

4 Ak máte - mohli by ste nám prezradiť rebríček:

- a) najveselších politikov
- b) najsmiešnejších politikov?

pokračovanie na strane II...

BUMERANGY VŠETKÝCH KRAJÍN, VRÁŤTE SA!

2
2016

BUMerang

HUMORISTICKO-SATIRICKÝ DVOJTÝŽDENNÍK

ROČNÍK II, 30. JANUÁRA 2016 / SAMOSTATNE NEPREDAJNÉ

Mykola KAPUSTA,
(Ukrajina, Doneck)

PERSPEKTÍVA

Kde si ľudia nelámu hlavu nad budúcnosťou, tam zvykne budúcnosť lámať ľudí.

APEL

Ľudia, nevstupujte si do svedomia, prázdnota zabíja!

Ján GREXA

Alkohol je metla ľudstva, ktorou sa mnohí snažia v sebe poza-metať, ale väčšinou len zvíria prach.

Ludo MAJER

JAGUÁR NA SLOVENSKU

Investovali sme dobre, každý meter, každý ár, dokonca aj v kalendári, bude mesiac jaguár.

Eva JARÁBKOVÁ-CHABADOVÁ

V pravom bábkovom divadle sú na niti nielen bábk, ale aj obecenstvo.

Tomáš JANOVIC

Ivo CHADŽIEV

a/ najveselší politik - Jeľcin pred operáciou.

b/ najsmiešnejší politik - Jeľcin po operácii.

Ale teraz vážne: podľa mňa veselí politici neexistujú. Politikom sa môže stať človek, ktorý buď vôbec nemá zmysel pre humor, alebo ho celkom stratil. A smiešni sa mi zdajú všetci politici, hlavne pred voľbami. V Rusku sa pred voľbami všetci politici menia na počmáraných šašov.

5 Máte obľúbenú anekdotu?

Mám tri obľúbené:

Kdesi pri L'vove chlap polieva záhradu petrolejom. Vidí ho sused a pýta sa: - Čo to robíš? Veď ti všetko vyschne!

- Áá, čert ber záhradu! Len aby zbrane nezhrdzaveli.

x x x

Ukrajinec prinesie na rozbor päťlitrovú fľašu moču. Lekár ironicky poznamená: To ste už mohli odrazu doniesť aspoň dva kufre stolice... - Och, ako keby som to tušil, nech sa páči.

x x x

Spýtali sa Rusa, čo bude robiť, ak mu dajú jedno jablko.

- Zjem.

- A dve?

- Jedno zjem, a o druhé sa podelím so ženou.

- A debničku jablk?

- Prepíjem.

- A vagón?

- Prepíjem.

Spýtali sa Žida, čo bude robiť s jablkami.

- Predám.

- A s debničkou?

- Predám.

- A s vagónom?

- Predám.

Spýtali sa Ukrajinca, čo urobí s jablkami. Usmial sa:

- Zjem.

- A s dvoma?

- Zjem.

- A s debničkou?

- Zjem.

- A s vagónom.

- Čo budem vladať, zjem, a ostatné ponahrýzam.

6 Stali ste sa niekedy objektom žartovania? Ako to na vás pôsobilo?

dokončenie na strane XIII...

SLOVNÍK (TAKMER) CUDZÍCH SLOV

JA

Osemnásťročný Lermontov si vzdychol (alebo to priamo napísal?): „Je strašné pomyslieť, že príde deň, keď už nebudem môcť povedať: ja.“

Je to kruté, ale zároveň absolútne prirodzené, že všetci spejeme k takémuto dňu. K nebytiu.

Ale kým sme, aj so zámenom „ja“ sa dajú robiť zázraky. Pretože svet je plný zneužitých géniov, ktorým akosi nikto nechce vydať knižku, nechce ich akceptovať na politickej scéne, nechce ich sprá-

vodlivo ohodnotiť v práci. Tento druh ľudí rád hovorí v prvej osobe, keď sa náhodou dostaví úspech (alebo príležitosť) a rýchlo vie prejsť na plurál, keď treba hovoriť o neúspechoch. A je jedno, či ide o literatúru, politickú scénu, či akékoľvek všedné zamestnanie.

Ľudia, ktorí ľahko (a často) preskakujú od „ja“ k „my“ nezriedka trpia komplexmi, ale buď o tom nevedia, alebo sa to nechcú do-

zvedieť. Príde jeden takýto k lekárovi a hovorí: „Pán doktor, ja trpím komplexom menejcennosti.“ Doktor sa naňho pozrie a hovorí: „To nie je komplex, vy ste menejcenný.“

Táto anekdota má jeden háčik - nie je reálna. Takíto ľudia k lekárovi nechodia, a ak, tak s úplne inými ťažkosťami. Keby len trochu zodpovedala realite, mali by sme nádej napríklad v tom, že by sa nám preriedila politická scéna. Ak by lekár mal dosť občianskej statočnosti a dokázal by takto stanovenú diagnózu povedať pacientovi priamo do očí.

Hovoriť v prvej osobe vyšlo v politike z módy. Kult osobnosti bez osobností vykonal svoje. Preto 1. osoba singuláru je nahradzovaná zvolaniami typu: „všetci pracujúci“, „my, robotnícka trieda“, „zamestnanci nášho podniku“, „všetci moji známi a sú ich desiatky, ba stovky“, „príslušníci nášho hnutia“, „našej strany“ a pod.

„Ja“ je ukryté za množstvom slov napísaných i vyslovených. A čaká na svoju príležitosť. Mnoho strán a hnutí má kandidátov, ktorí by ho opäť vyslovili s tým správnym dôrazom a prízvukom.

Píše Miroslav VICO
Kreslí Fedor VICO

Milan HODÁL DIVADLO

Niekde možno vedieť čo sa kedy stane niekto mocný to má možno na programe

Pohodlne sedí kdesi v zákulisí a poháňa krdeľ rozhádaných husí

Ťahá nitky ako špagáty dá si za to riadne zaplatiť Biznis veľí mať na účtoch plusy ošklbe nás ako hlúpe husi

Hovoríeva: - Musíte byť trendy! A rozlieva ďalšiu fľašku brandy Na oplátku potom omámené husi začnú zobať z ruky lebo vraj sa sluší...

Pretrieme si oči Rozmažeme šminky Keď sa krája koláč máme omrvinky Bijeme sa o ne ako hlúpe husi a ten v zákulisí berie veľké kusy

Poučenie pre nás a pre všetky husi: - Všetko dôležité beží v zákulisí! A ostatné?... už vám docvaklo? To ostatné je len divadlo...

Pavel TAUSSIG

Fedor VICO

Ján TOMASCHOFF

RACIONÁLNE SVEDOMIE

Jeho svedomie prijíma len vopred ohlásené návštevy.

DNES UŽ NIE JE ZÁZRAK

Premeniť vodu na víno dnes už nie je zázrak. Zázrak je, ak sa na to nepríde.

KDEJAKÝ SLNEČNÍK

Kdejaký slnečník sa domnieva, že on hravo zatieni slnko.

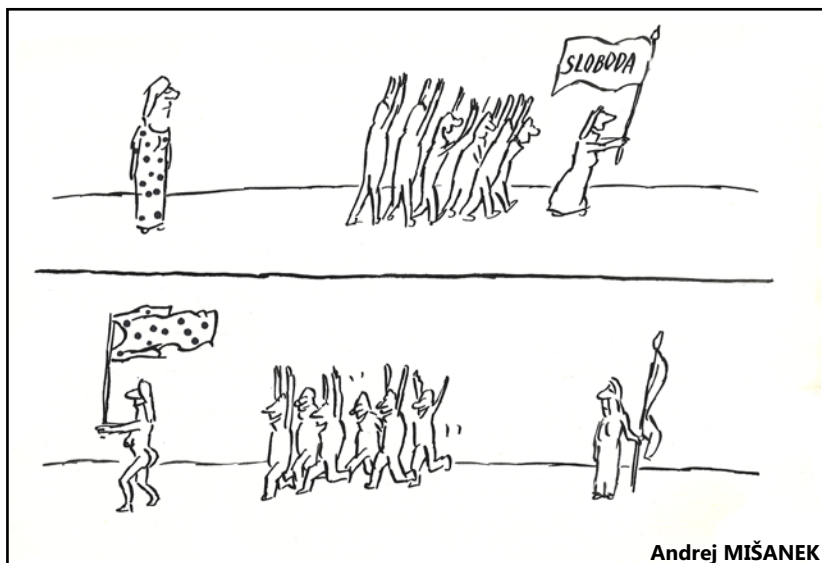
JEDEN ZO ZÁKLADNÝCH POZNATKOV

Červ zvyčajne šťastne prežije pád jablka.

VLASTNE SA TO VYPLÁCA

Kto inému jamu kope, tomu zvyčajne za to zaplatia.

Milan
KENDA
AFOROAFÉRY

Andrej MIŠANEK

MEDZI PARAGRAFMI

Taxikár hovorí počas jazdy zákazníčkovi:

- Pane, poviem vám skvelý nový vtip o právnikoch.
- V poriadku, ale upozorňujem vás, že som sudca!
- Nevadí, poviem vám ho pomalšie.

Rozprávajú sa dvaja čerství právnici po štátniciach:

- Ty Jano, počúvaj, ja keď si uvedomím, že ako sme my vyštudovali, normálne sa bojím ísť k lekárovi!

Sudca chce na pojednávaní dosiahnuť, aby obžalovaný prestal klamať:

- Obžalovaný, mne sa stačí na človeka iba pozrieť a už viem, čo si myslíš!
- A nie je vám to nepríjemné?

Mladý ambiciózny advokát cestuje autom na pojednávanie až sa zrazu ocitne pred nebeskou bránou. Svätý Peter mu otvára bránu, avšak advokát protestuje:

- Nerozumiem, veď som príliš mladý na to, aby som už zomrel, veď mám len čosi po tridsiatke.

Svätý Peter sa pozrie do spisu, listuje listuje a hovorí advokátovi:

- Nuž, ako pozerám, tak pozerám, ale podľa toho, koľko ste fakturovali hodín vašim klientom, by ste už mali mať 140 rokov.

Aký je rozdiel medzi svedkom, súdnym znalcom a sudcom?

Svedok je človek, ktorý udalosť videl, ale nerozumie jej.

Súdny znalec udalosť nevidel, ale jej rozumie.

Sudca udalosť nevidel, nerozumie jej a musí o nej právoplatne rozhodnúť.

Svätý Peter sa rozhodne, že skontroluje vysokoškolákov, ako sa pripravujú na skúšky. Poverí príslušného anjela, aby zistil, čo sa dole robí.

Po týždni anjel podáva hlásenie:

- Medici sa učia, ekonómovia a právnici pijú.

O ďalší týždeň hlási:

- Medici si už opakujú, ekonómovia sa začali učiť a právnici pijú.

Večer pred skúškami hovorí anjel sv. Petrovi:

- Medici sú naučení, učivo ovládajú do bodky. Ekonómovia práve prešli všetkými otázkami. Právnici sa modlia.

Svätý Peter sa zamyslí a hovorí:

- Vravíš, modlia sa. Hm, hm... tak im pomôžeme.

Lekár, inžinier a právnik diskutovali, ktorá z ich profesií je najstaršia.

Lekár hovorí: „Na šiesty deň vzal Boh rebro z Adama a stvoril Evu. Bol prvým chirurgom, preto medicína je najstaršia profesia.“

Inžinier hovorí: „Ale ešte pred tým stvoril Boh nebo a zem z chaosu a zmätku. Bol prvým inžinierom, preto inžinierstvo je staršie ako medicína.“

Právnik na to povie: „Áno, ale kto si myslíte, že stvoril ten chaos a zmätok?“

Fero MRÁZ

B. Kovařík

Břetislav KOVAŘÍK

VRANY, VRANY

(Variácia na slovenskú veršovanku)

Vrany, vrany, kde letíte?
 Do Nového mesta zarúbaná cesta.
 Strigy, strigy, kde letíte? Strigy
 na prútených metlách, pospiatky?
 Nie sme strigy, ale MIG-y,
 MIG-y dvadsať deviatky.
 Jediné, čo dneska vzlietli,
 sme my a naše metly.

Marián BRUNOVSKÝ

ZA SOCHÁROM DUŠANOM PONČÁKOM

Dva dni po svojich 75. narodeninách zomrel v Prešove akad. sochár a náš priateľ Dušan Pončák. Popri svojej tvorčej činnosti si našiel čas aj na účasť v porote medzinárodnej súťaže kresleného humoru Zlatý súdok, ktorej bol v posledných rokoch členom.

A tak mohli tohto mimoriadneho tvorcu, ale aj jeho dielo pri návšteve jeho ateliéru, spoznať aj viacerí autori, ktorí si prišli do Prešova prevziať ocenenia.

Na foto zo slávnostného vyhlásenia a odovzdávania cien 19. ročníka Zlatého súdka 2013 v Prešove (z ľavej strany): Členovia poroty Miroslav Vico, Fedor Vico (zároveň konateľ súťaže) a Dušan Pončák, ktorý drží v rukách hlavnú cenu (Grand Prix) pre ukrajinského autora Olexyja Kusťovského. Ten stojí úplne vpravo a v rukách drží diplom a reliéf, ktorý mu osobne venoval práve Dušan Pončák.

NENÁROČNÝ POPEVOK

Vo voze aj v koči Anči
zdá sa všetko pôvabné.
Ku šťastiu jej málo stačí
- somár, čo ju utiahne.

ČÍSELNÝ POPEVOK

Anča nemá žiadne IČO,
nepodniká totiž v ničom.
Aj tak mi však hlavou blyslo
čosi, čo súvisí s číslom.

SKLAMANÝ POPEVOK

Chcel som Anči nakuknúť
aspoň sčasti pod sukňu.
Mal som ale smolu,
sukňu dala dolu.

Ján MIČUCH

POLITIKÁRČENIE

Viete čo sú
politické kompromisy?
Dolovanie plných lyžíc
z prázdnej slamy!

Vlado MACH

NEBEZPEČNÍ

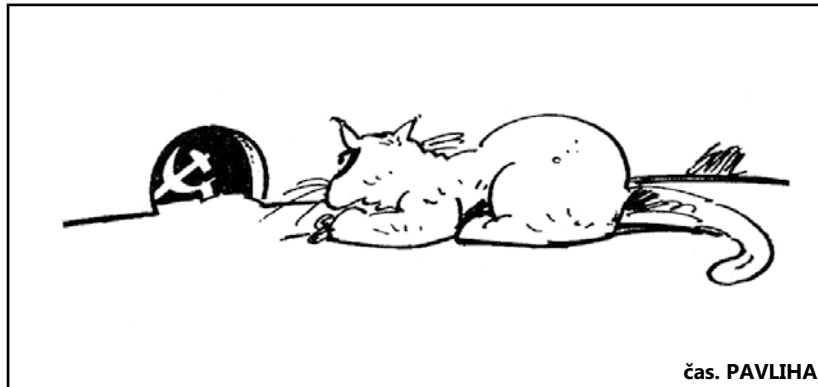
Vôbec nie sme národ holubičí,
celú zimu všade zabíjačka fičí
a kým sa rok s rokom minie,
zakoleme možno všetky svine.

Eva JARÁBKOVÁ-CHABADOVÁ

NEĽUDSKÁ TERMINOLÓGIA

Ľudský faktor, ľudské zdroje,
ba aj ľudský kapitál.
Len by som sa opýtal:
Budú z nás aj ľudské stroje?
Až ma z toho chytá úzkosť.
Je to vôbec ešte ľudskosť?

Jozef ZBRANEK

čas. PAVLIHA

Itaľ špítal,
že chce byť s Rušom
pod ubrusom.
Plán měl zcela jiný,
mužik z Ukrajiny:
Vlezl si do stanu
k ženě z Uzbekistánu.

Lilian Amann

SPRÁVY SLOVENSKEJ MALEJ STRANY

Slovenská malá strana sa musí
zaoberať slovenčinou, musí sa za-
oberať malým jazykom malého
národa. Slovenský jazyk je veľmi
bohatý. Oveľa bohatší ako väčši-
na obyvateľov Slovenska. A tak to
bolo už v čase, keď Ľudovít Štúr
pochopil, že veľkosť nerozhodu-
je, pochopil, že ak má národ pre-
žiť, bez jazyka to nepôjde. Písať
o všetkom ďalšom by už bolo no-
sením dreva do lesa, dozvedáme
sa o tom (najmä v poslednom os-
tatnom čase) dennodenne. Zaují-
mavé bude zamyslieť sa nad tým,
ako s týmto dedičstvom zaobchá-
dzame a ako ho kultivujeme. Keď
nám Ľudovít Štúr vybavil akúsi
normu, usilujeme sa ju akceptovať,
aj keď denne s ňou zápasia tisíce
Slovákov a v niektorých prípadoch
sa nedokážu dohodnúť. Štúr by
dnes mal veľké problémy dohovo-
riť sa s bežným Slovákom a s tými,
ktorí používajú iba jazyk akade-
mický, by sa nedohovoril vôbec.
Skúste si urobiť tu predložený test
a len tak v duchu uvažujte, akoby
asi reagoval Ľudovít Štúr a či by si
vôbec niektorú nami ponúkaných
možností vybral.

1. Žena, ktorá sa babre s robotou a je nešikovná:

- a/ nešikaňa
- b/ babraňa
- c/ nemotoraňa

2. Prerieknutie sa, napríklad pri prednese:

- a/ brbt
- b/ brebt
- c/ brabt

3. Krátka údenina s kúskami sla- niny:

- a/ špekáčik
- b/ slanináčik
- c/ klobasáčik

4. Tučný človek, brucháč:

- a/ tučniak
- b/ braučo
- c/ bachráč

5. Špinavá, ušpinená, nečistotná osoba:

- a/ špindíra
- b/ fuľo
- c/ špinavec

6. Cukrík na drevku:

- a/ lízatko
- b/ lízanka
- c/ lízadlo

7. Názov populárnej spoločenskej hry znie:

- a/ Človeče, nehnevaj sa!
- b/ Člověče, nezlob se!
- c/ Človek, to znie hrdo!

8. Druh postele, na ktorej sa mô- žete povalovať cez deň:

- a/ válačka
- b/ válanda
- c/ válenda

9. Remienok, či retiazka na vode- nie psa sa volá:

- a/ vodítko
- b/ vódzka
- c/ vodca

10. Vyhradené miesto na prechá- dzanie cez cestu:

- a/ priechod
- b/ prechodník
- c/ prechod

11. Ak hovoríme o našej súčasnej mene použijeme možnosť:

- a/ 10 euro
- b/ 10 eur
- c/ 10 euríkov

12. O človeku, ktorého si neváží- me, považujeme ho za nehod- ného pozornosti, povieme, že je to:

- a/ hajzel'
- b/ hajzel
- c/ špina

13. O alkohole by sme za istých okolností mohli povedať, že je to:

- a/ chlást
- b/ chlást
- c/ pijatika

Správne odpovede: 1b, 2a, 3a aj b, 4a,
b aj c, 5b aj c, 6b, 7a, 8b, 9b, 10a, 11b,
ale tí rozšafnejší aj c, 12 tvrdší výraz je
b, miernejší c, aj keď pravidlá nám z ne-
pochopiteľných príčin vnucujú možnosť
a, 13 tvrdší výraz je a, miernejší c, ale
pravidlá nám z nepochopiteľných príčin
vnucujú b.

-mv-

Výskumný ústav ZO (zákl. org.)
SMS v Malom ale Našom vypes-
toval ojedinelý prototyp veľkého
zvierata, ktoré by mohlo repre-
zentovať všetky strany a hnutia,
ktoré sa uchádzajú či sa len budú
v budúcnosti uchádzať o priazeň
našich voličov, Slovenskej malej
strany nevynímajúc. Toto zviera je
totiž v porovnaní s bývalými stran-
níckymi funkcionármi relatívne
menšie a nenosí kabát, ktorý by
muselo v istých situáciách prevra-
cať. Malo by vyhovovať i národne
orientovaným zoskupeniam, pre-
tože demonštruje, ako sa dá rýchlo
postaviť nielen na dve, ale naraz na
štyri nohy, aj keby na neho kdeko

poukazoval, že je padlé na hlavu.
Krátky strih „na ježka“ a úprim-
né modré očka vzbudzujú dôveru
nielen u voličov, ale tiež u politic-
ky naivného protivníka. Pritom sa
nepodobá ani na bežnú sviňu, ani
na nejakú šialenú kravu z bývalých
družstevných maštali, ktorá by
dávala mlieko za dve koruny. Uši
ničím nepripomínajú odpočívacie
zariadenie a nos strká do problé-
mu iba vtedy, ak sa problém na-
chádza v plnom koryte. Toto zdan-
livo malé, ale pritom veľké zviera
má teda svoju váhu, na základe
ktorej si určite čoskoro získa sym-
patie i nerozhodných voličov.

-tš-

a nekdoty podľa becedy b

Raz neskoro večer vbehol do pracovne slávneho ruského chemika Nikolaja N.BEKETOVA vystrašený sluha a volal:

„Prosím, v knižnici sú zloději!“

Učenec neprestal pracovať a pokojne sa spýtal:

„Ale nehovor, a čo čítajú?“

Jedna zvedavá novinárka sa spýtala speváka Gilberta BÉCAUDA:

„Boli ste niekedy zalúbený do staršej ženy ako ste vy?“

„Prosím vás, neexistujú staršie ženy ako som ja.“

Priekopník slovenskej politickej satiry, akademický maliar Štefan BEDNÁR natrafil na šéfredaktorskej pochôdzke redakciou Roháča na mladého kolegu, ktorý sedel nečinne za stolom.

„Ak nemáš robotu,“- oslovil ho prísne, - „zdvihni sa a choď medzi ľudí. Dobré vieš, že novinár pracuje aj keď sa túla ulicami.“

Redaktor ochotne poslúchol. Štefan Bednár ho však v ten deň napomínal ešte raz, keď naňho naďabil v neskorých hodinách v kaviarni Metropol.

„Vidím, že si si vzal moje slová k srdcu,“- oslovil ho ironický, - „ale až tak drieť by si zas nemusel.“

„Ja sa nestážujem, šéfe. Veď ak dovoľíte, vyberiem si zajtra náhradné voľno.“

Sarah BERNHARDTOVÁ poznamenala:

„Závidím len trom ženám: Kataríne II. množstvo jej milencov, George Sandovej ich kvalitu a Ninon de Lenclosovej, že si vedela nájsť milenca ešte aj vo svojich osemdesiatich rokoch.“

Hudobný skladateľ Karel BENDL býval za mlada častým hosťom u rodičov Elišky Krásnohorskej. Schádzala sa tam malá spoločnosť mladých básnikov a umelcov, a tu si Bendl rád sadol ku klavíru a prehrál niečo zo svojich nových skladieb.

Eliška Krásnohorská, sama veľmi hudobne vzdelaná, postávala často nad tými Bendlovými prvotinami tak trochu v rozpakoch. Bendl totiž veľmi obdivoval Mendelssohna-Bartholdyho a ako sa to už u mladých ľudí stáva, preberal do svojej tvorby stále viac prvkov z diela milovaného Majstra. Mendelssohnova hudba mala na Bendla taký vplyv, že sa stávalo stále častejšie, že sa v Bendlových skladbách ozývali celé motívy z Mendelssohna. To Elišku dosť trápilo ale nevedela ako má na to priateľa čo najtaktnejšie upozorniť, aby sa nakoniec neurazil.

Raz, keď Bendl zasa dohrál jednu zo svojich ovplyvnených skladieb, všetci prítomní tleskali, len Eliška Krásnohorská zostala vážna. Išla k Bendlovi, stisla mu ruku, pozrela sa mu oddane do očí a vyjadrila svoj obdiv zvláštnou lichôtkou:

„Nenachádzam slová... Vy ste jednoducho náš malý český Bendelssohn!“

Mladý Bendl pochopil, neurazil sa a o nejaký čas sa oslobodil od vplyvu svojho obľúbenca.

Rast'o VISOKAI

PRÍNOSY SPOJENECTIEV

Povedia, či obstáli, keď sa každý nabalí.

PRÁVNÝ KONKUBINÁT

Za výsady, právomoci vinie sa aj právo k moci.

Mikuláš JARÁBEK

O FARBÁCH

Hoci bol farboslepý, spoznal, že situácia nie je ružová.

O NAŠICH POLITIKOCH

- Jeden hovorí, čo vie. Druhý vie, čo má hovoriť...

Pavol M. KUBIŠ

KEĎ MUŽI STARNÚ

Ako čas letí a muži starnú, ich manželky sa menia z vyšetrovateliek na ošetrovatelky.

Milan KENDA

Juraj CAJCHAN

KNIHA, KTORÚ SI (už) NEKÚPITE

Karol ČAPEK:
V ZAJETÍ SLOV

„Majstrovstvo slova je najvýznamnejšou formálnou známkou Čapkovkej pôsobnosti. Miloval reč, ktorú pestoval, chránil a šľachtil ako najkrajšiu a najzácnejšiu bylinu svojej záhradky.“ Toto napísal na úvod knihy Eduard Bass.

Karel Čapek (1890-1938) sa nedá charakterizovať jedným citátom, ani vymenovaním všetkého, čo vytvoril. Písal romány, divadelné hry, fejtóny, eseje, prekladal poéziu. Ale v tejto chvíli nebudeme hovoriť o jeho tvorbe, nebudeme ju hodnotiť, to už urobilo veľa kvalifikovanejších a erudovanejších ľudí. Chceme vám dnes priblížiť možno celkom nenápadnú knižočku, v ktorej sa Karel Čapek rozpisuje o veciach, ktoré ho zaujali, o ktorých uvažuje, a ktoré chce zo svojho pohľadu osvetliť alebo priblížiť. Netrvá na tom, aby bol nositeľom absolútnej pravdy, nejde o slovníkové heslá, sú to úvahy o kadečom a o všeličom. Sám im zrejme verí, ale v dialógu je ochotný prijať iný názor, iné stanovisko, aby sa tak ten ktorý pojem mohol rozvinúť, spresniť, aby mohol byť prijateľnejší pre širší okruh ľudí, možno čitateľov či poslucháčov. Podľa toho či sa dostali len tak na papier, alebo boli vyslovené pred mikrofónom, či na stretnutí „piatočníkov“, bez ohľadu na to, v akej zostave sa

práve zišli.

A Eduard Bass pokračuje: „Tak dospel k vrcholnému umeniu jednoduchej a živovej vety, nepatetickej a nepokrutenej, vety takmer občianskej a všednej a pritom výsostne básnickej a nevšednej, pretože každé jej slovo ako keby nieslo auru duchovného zasvätenia.“

-mv-

Karol Čapek v kresbe Adolfa Hofmeistra.

„Jsou tedy dvě mocnosti v mravní oblasti: „Svědomí“, které mnohé nedovoluje, a „povinnost“, která dovoluje to, co nedovoluje svědomí.“

„Instinkt je důvtipem přírody, ale pitomostí jedince.“

„A přece jedno proroctví do zítřka je možné a bezpečné, a sice právě ono, které nikdo nedělá. Zítřejší bude, co se udrží z dneška. Máme-li nějaké dobré umění dneška, bude to aspoň trochu také umění zítřka. Máme-li dnes nějakou dobrou myšlenku, bude aspoň v některých hlavách kouskem světového názoru

zítřejšího.“

„Takový sádrový model pravdy je, že „všichni lidé jsou si rovni“. Ve skutečnosti, každý člověk je roven jen sám sobě.“

„Kdyby se na jediný den politickým řečníkům zapovědělo užít slovíčka „všichni“, přivedlo by je to z konceptu. Nevěděli by prostě, o čem mluvit. Ale tu by je napadla spásná myšlenka, že by „všichni“ říkali „my“. Nebo by si vzpomněli na slovo „lid“. Jeť velmi mnoho cest, jak lze obejít slovo „člověk“ a mluvit o skutečnosti.“

„Mladá generace má pocit, že s ní přichází lepší svět. Stará garda má pocit, že s ní ten lepší svět odchází. A kruh se uzavírá.“

„Daleko snazší je postavit se na stanovisko než například dospět k názoru.“

„Živý jazyk je něco jak příroda, ve které každé stéblo, každý vrabčák, se v něčem liší od kteréhokoliv druhého. Do jisté míry každý člověk má svůj vlastní idiom, každá rodina má svou hantýrku, každá skupina, každý stav svůj slovník, svou kadenci, své vyjadřovací zvláštnosti. A zejména každý básník a spisovatel má svůj vlastní jazyk. Veškerý život je individuace, jednota, platnost, obecný řád je jenom dílo abstrakce.“

(Vydavatelství Svoboda - Praha 1969)

JONÁŠ ZÁBORSKÝ - 140

Jonáš Záborský patril k tým slovenským spisovateľom, ktorí prežili život plný utrpenia, sklamaní a nečakaných paradoxov. Narodil sa v Záboří pri Martine (3. februára 1812), no po mnohých pracovných i tvorivých peripetiách prišiel v roku 1853 na faru do Župčian, dedinky vzdialenej 4 kilometre od Prešova. Tu - pred 140 rokmi - 23. januára 1876 - i zomrel. Zanechal po sebe mimoriadne rozsiahle dielo, ale aj túto básničku z roku 1868...

Jonáš Záborský: Slováci

Prečo sa ten slovenský ľud každého tak bojí?
Doja si ho sta kravičku a on ticho stojí!
Ľudia idú ako ovce, kam ich baran vedie,
a ku stolu chodia vtedy, keď je po obede.
Vyvolia si za vyslanca, koho im rozkážu,
a keď majú raz ruky voľné, sami si ich zaviažu.
Či to tak má byť naveky? Niet Slovákom rady?
Kto si sám nevie byť pánom, nedočká sa vlády!

(PMK)

Idú dvaja psychológovia na bicykli a jeden z nich spadne. Ten druhý zastane a so záujmom sa pýta: „Nechcel by si sa o tom porozprávať?“

x x x

Policajta sa na prijímacom pohovore pýtajú: „Čo by ste robili, keby ste mali zatknúť svoju svokru?“ „Zavolať by som si posily.“

Cestovná kancelária
SONIC organizuje ako
prvé na svete zájazdy
do slepej uličky,
v ktorej sa končí
väčšina rokovanií.
Juraj PECHÁČ

Roman JURKAS

ŽIDOVSKÉ ANEKDOTY

I zamiloval sa Chasid, zamiloval sa do Rusky. Kaftan vymenil za elegantný módný oblek, ostrihal si pejsy aj fúzy, nechal si len celkom maličkú švihácku fúziku, kúpil kyticu kvetín a ponáhlal sa na schôdzku. Ale len čo vyšiel na ulicu, zrazilo ho okoloidúce auto a Žid sa odobral na druhý svet. Keď sa dostal pred Stvoriteľa, obrátil sa naňho s výčitkou. „Panebože, za čo?“ „Prepáč, Nahum, ja som ťa ne-spoznal.“

K Židovskému krajčírovi príde zákazník a dá si ušiť nohavice. „A kedy budú hotové?“ pýta sa zákazník.

„O štrnásť dní.“

„Až o štrnásť dní?! Ved' aj Pán-bôh tvoril tento svet len týždeň!“ „To áno, ale pozrite sa, ako ten svet vyzerá.“

Vtrhne Satan na nebesia a hneď sa hrnie k trónu: „Pozri sa Pane, pozri sa, čo sa tam dolu deje. Dnes je Jom kippur a Maša Lejbovič si pokojne vyrazí na golf. To nemôžeš nechať bez trestu.“

„Je sám?“

„Našťastie áno, Pane, ostatní tvoji Židia sú v synagóge.“

Pán sa len usmeje, kývne rukou a pink. Može trafi veľmi náročnú jamku hneď na prvý pokus.

„To sa mi hádam len zdá,“ búri sa Satan. Mal si ho predsa potrestať a nie odmeniť!“

„A pred kým sa bude s tým svojim úspechom chváliť, ha?“ odpovie stvoriteľ.

Mladý Žid sa pýta rabína:

„Rabi, rád by som sa oženil s mladšou Šnejersonovou dcérou.“

„No, tak sa ožeň.“

„Ale jej rodičia sú proti.“

„Tak sa teda nežeň.“

„Ale ja ju mám rád.“

„Tak si ju vezmi.“

„Aj moji rodičia sú proti.“

„Tak sa nežeň.“

„Ale ja bez nej nemôžem žiť.“

„Tak sa ožeň.“

„Ale z čoho budeme žiť?“

„Tak sa nežeň. A vieš ty čo? Daj sa pokrstiť.“

„A prečo sa mám dať pokrstiť, rabi?“

„Nabudúce budeš s takýmito hlúposťami otravovať farára a nie mňa.“

„Koľko je dve a dve?“

„Keď kupujem, alebo keď predávam?“

Jaine Perich ESEALA, (Španielsko)

Djuro VARGA, (Juhoslávia)

Jeno DALOS, (Maďarsko)

SVETOVÁ GALÉRIA KARIKATÚRY, SKOPJE 1972

Medzinárodná súťaž kresleného humoru s názvom Svetová galéria karikatúry vznikla ako celkom nezvyklá, ale o to optimistickejšia reakcia na ničivé zemetrasenie, ktoré postihlo hlavné mesto Macedónie (vtedy jednu zo zväzových republík Juhoslávie) Skopje v roku 1963. Už v roku 1969 sa konal jej 1. ročník a potom pravidelne každý rok ďalšie

a ďalšie.

V tom období aj nás postihla katastrofa, lenže iného charakteru. Mám na mysli vstup vojsk Varšavskej zmluvy na naše územie v roku 1968 a hneď na to obdobie tzv. normalizácie, z čoho pre niektorých občanov Československa vyplynuli rôzne nepríjemnosti. Vojská Juhoslávie sa na agresii voči nám nezúčastnili (mimochodom ani Rumunsko, ktoré bolo súčasťou tohto vojenského zoskupenia) a tak sme si prejavovali vzájomné sympatie.

Ja osobne som mal zákaz publikovať (nakoniec to trvalo 17 rokov), a tak som obosielať takéto zahraničné súťažné prehliadky kresleného humoru a kupodivu poštové zásielky takmer vždy boli doručené na miesto určenia a občas som dostal poštou i katalóg od organizátora

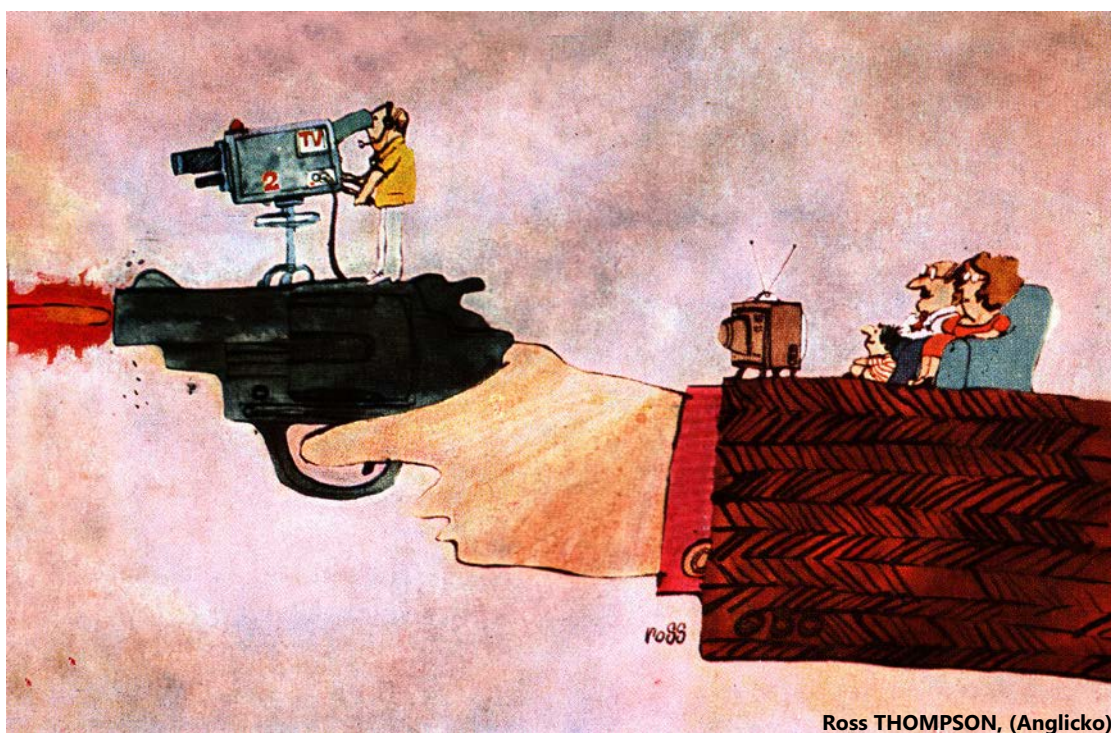
súťaže, teda aj zo SGK v Skopje. A neskôr som sa tam pozrel aj osobne, raz dokonca ako člen poroty... Možno aj preto, že jeden z organizátorov súťaže bol karikaturista so slovenskými koreňmi Ďuro Varga.

A tak teda vyberám do tohto čísla Bumerangu z katalógu 4. ročníka SGK v Skopji z roku 1972.

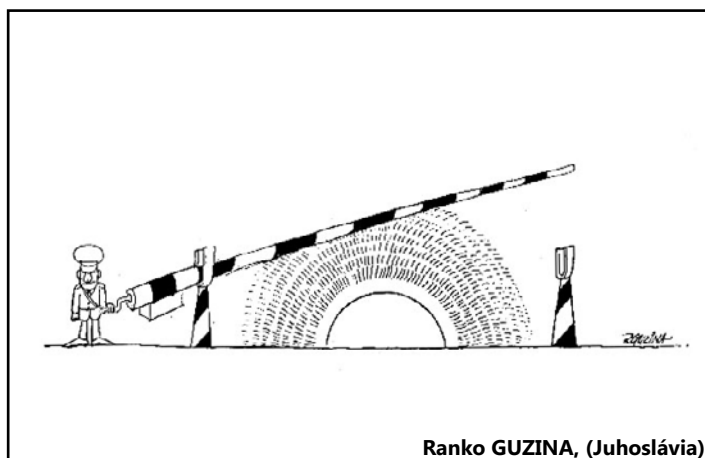
V tom ročníku kreslili autori na tému „PREČO?“ a zúčastnilo sa ho do 300 autorov z 30 krajín.

Z Československa to bolo 17 autorov, ako napr. Andrej Mišanek, Koloman Leššo, Laco Tverďák, Mikuláš Sliacky, Milan Vavro, Ľubomír Kotrha, Jaroslav Pop, Fedor Vico, Vladimír Renčín, Jan Hrubý, Stanislav Holý a Vlasta Zábranský, ktorý získal hlavnú cenu. Členom poroty súťaže bol Adolf Born.

Fedor VICO

Ross THOMPSON, (Anglicko)

Ranko GUZINA, (Juhoslávia)

Nell COBAR, (Rumunsko)

Začiatkom tohto roka zomrel v Prahe Otto Schubert, člen Českej únie karikaturistov (ČUK).

Tohto prešediveného elegána s noblesnými spôsobmi, ale zároveň so zmyslom pre humor a sebaíroniou, som poznal nielen ja, (občas mi poslal poštou v obálke rukou či na klasickom písacom stroji starostlivo štylizované listy), ale aj väčšina karikaturistov zo Slovenska, ktorí často spolupracovali s ČUK a mnohokrát vystavovali v Prahe najmä pod hlavičkou SÚK (Slovenskej únie karikatúry).

V nekrológu, ktorý uverejnil Ivan Hanousek v internetovom "Mesačníku autorov a priateľov českej karikatúry" e GAG-u (donedávna spravodajca ČUK) autor o. i. s obdivom spomína na jeho aktivitu v prospech spolku karikaturistov a zámerne zdôraznil slovné spojenie, že toho v rámci

Otto SCHUBERT
(1931-2016)

svojej agility "hodne oběhal". To preto, že Otta Schubert postupne prišiel o jednu a potom aj o druhú nohu (diabetes), ale aj patálie s protézami riešil s humorom...

Otto Schubert rád posielal svoje práce aj na súťaž kresleného humoru Zlatý súdok do Prešova.

Jednu z nich publikujeme.
Čeť jeho pamiatke!

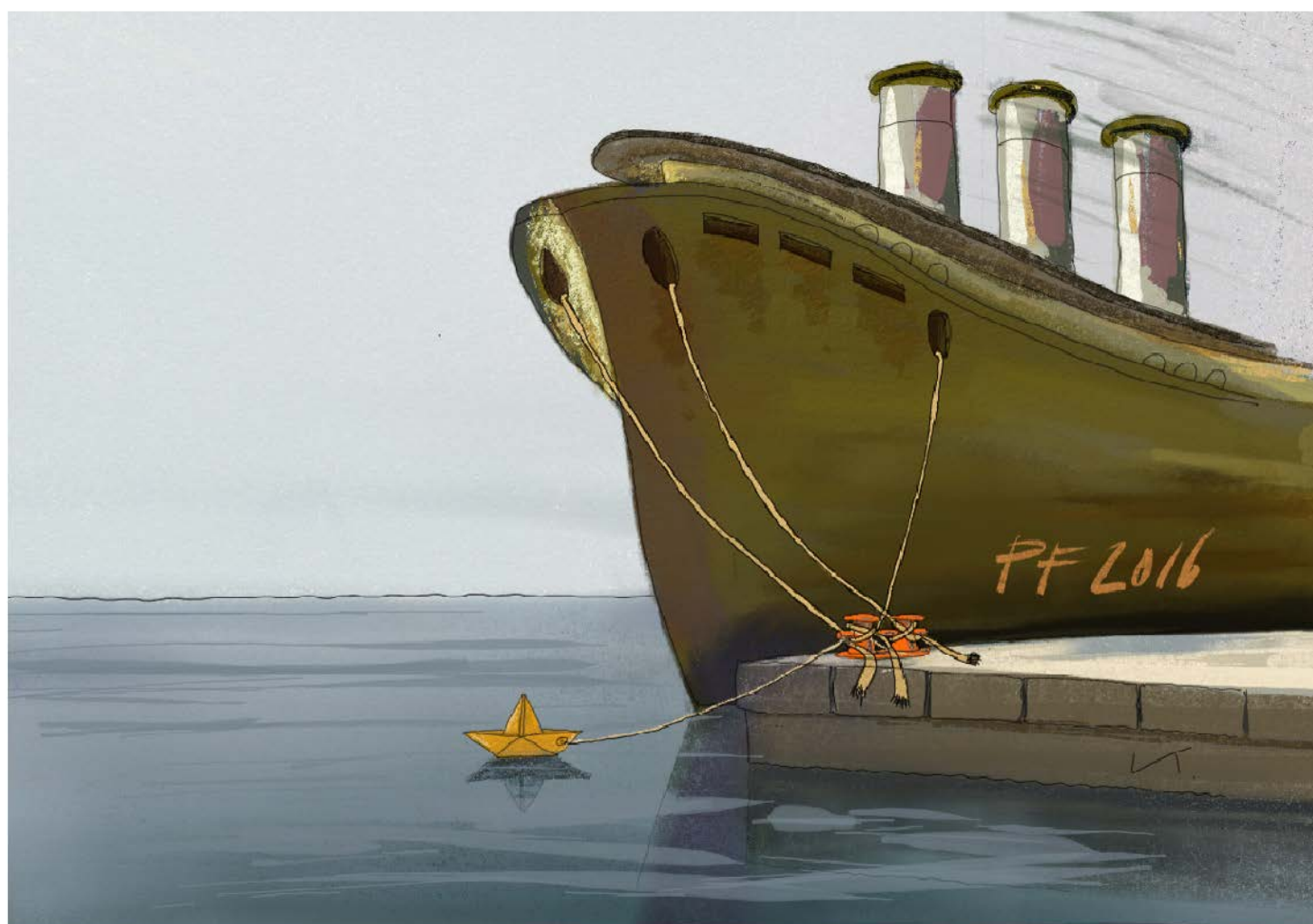
Fedor VICO

Bobo PERNECKÝ

Z POJEDNÁVANÍ V STAREJ LUBOVNI

- § - Poškodená bola smrteľne zranená a jej liečenie potrvá 6 až 7 dní.
- § - Pil medzi obedom a úrazom. Presnejšie to je nie známe.
- § - Obvinený odcudzil na cintoríne pomník, ktorý hodlal prebrúsiť a používať pre vlastnú potrebu.
- § - Pani prokurátor, veľmi zle počujem. Vlastne na ľavé oko nepočujem vôbec.

Vojtech KRUMPOLEC

NA DNĚ FYZICKY I PSYCHICKY

Zajímavou argumentaci použili představitelé libyjské vlády při jednání se zástupci Itálie a Řecka ohledně řešení krize kolem nadměrného přílivu uprchlíků ze severní Afriky do Evropy. Poté, co evropští vyjednávači naznačili, že pokud nedojde k nějaké zásadní změně, jsou ochotni torpédovat a potápět plavidla přeplněná běženci, přispěchala protistrana s poměrně šokujícím tvrzením. Hlavním argumentem bylo nebezpečí zhoršení psychického stavu uprchlíků, neboť podle Libyjců se u pasažérů potopených lodí téměř okamžitě projevuje ponorková nemoc.

INKASO PROTI INKASU

Zajímavý případ řešil před nedávnem nejvyšší soud. Jednalo se o spor mezi majitelem bytu a jeho nájemníky, kteří dlouhodobě nebyly schopni dostát svým platebním povinnostem. Jakkoliv se na první pohled zdála tato kauza jednoznačná, soud nakonec dal za pravdu dlužníkům, kteří argumentovali tím,

PRavá DEMokratická Legrace Sorry

Na základě dohody o reciprocite publikujeme některé materiály z českého humoristického časopisu SORRY.

že obývají hned několik bytových jednotek a platit za ně nemohou, protože by se v tomto případě okamžitě dostali do zcela jasného střetu nájmů!

Radek STESKA

Zvol si svou dávku

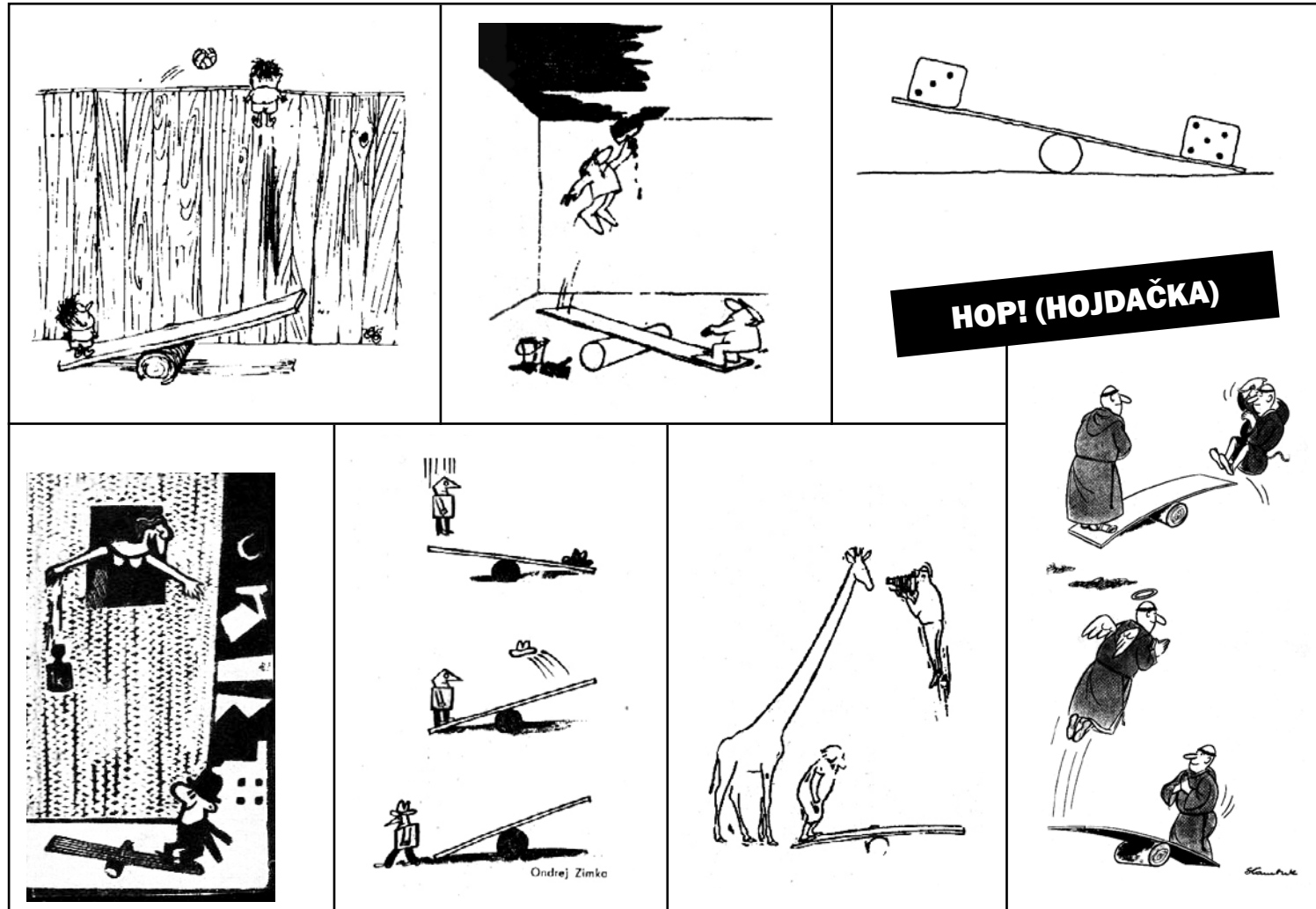
Jiří KOSTÝR

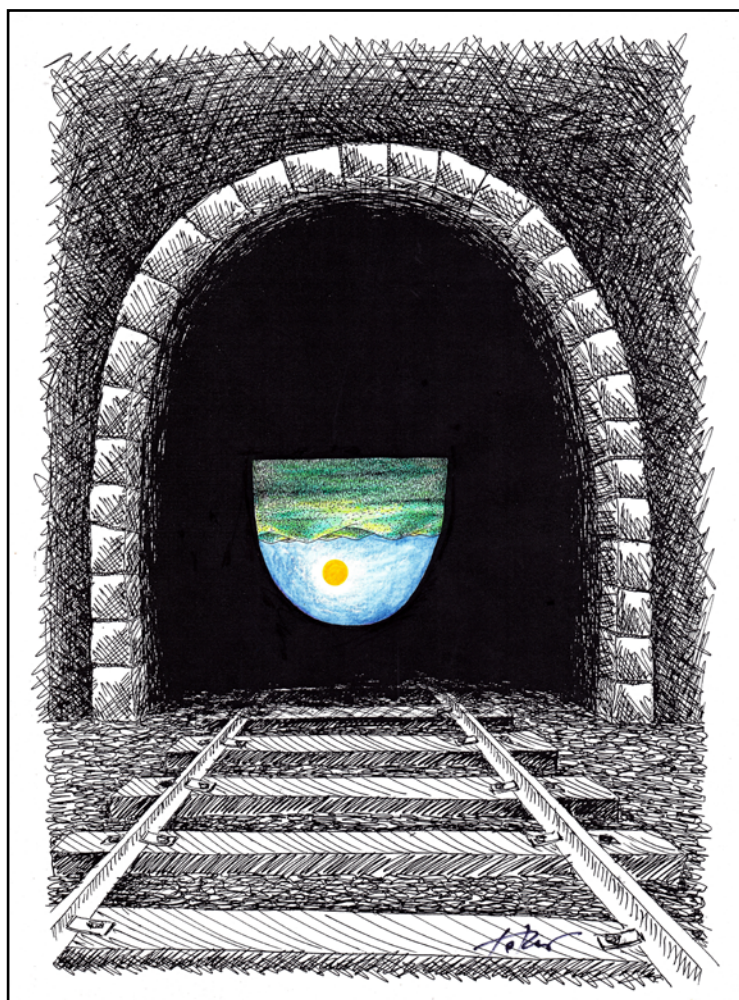
TISKOVÁ OPRAVA

V minulém čísle Fámyzdatu (příloha Sorry, pozn. red.) jsme nesprávně uvedli, že český tenista Radek Štěpánek měl v Londýně problémy s marihuanou. Správně mělo být uvedeno, že ve Wimbledonu uklouzl na trávě. Omlouváme se a děkujeme za pěkně rovnou lajnu.

VY SE PTÁTE, MY ODPOVÍDÁME

Co nejraději popíjejí islámští radikálové?
-Aláhové pivo.

ŽELEZNIČNÉ UZLY LACA TORMU

PERLIČKY ZO ŠKOLY A OKOLIA

- Slniečko sa schováva, pretože je mu zima. Je stále slabšie a ozubené.
- V lese je v zime ticho, pretože príroda odišla.
- Pred domom sypeme pre vtáčikov odrobinky, aby sa na snehu nešmykli.
- Zásadne zbieram len tie huby, ktoré vidím.
- Hríb satan neublíži ateistovi.
- Všetky huby sú jedlé, ale niektoré len raz.
- Zo zeleniny jem najradšej mrkvu s mäsom, ale mrkvu vyhadzujem.
- Mali sme v záhradke tiež reďkovku, ale pretože sme ju nepolievali, tak sme ju nemali.
- Tulipán nevoní, pretože rastie z cibule.
- Prírodná rezervácia je miesto, kde rastú vzácne rastliny a kde sa môžu naháňať turisti len organizovane.
- Margaréta má niekoľko lístkov, ktorým sa hovorí áno, a niekoľko, ktorým sa hovorí nie.
- Rastlina dýcha to, čo my vydychujeme. Keby dýchala to, čo my, tak zvädne.
- Kedy asimilujú rastliny? Rastliny sa asi milujú v noci.
- Príroda má jednu lepšiu vlastnosť ako človek. Keď sa odoberie na zimný spánok, tak mlčí.

Ladislav BELICA

příjemné rozptýlení
V NOVÉM ROCE 1997

Jiří KAVKA

PF

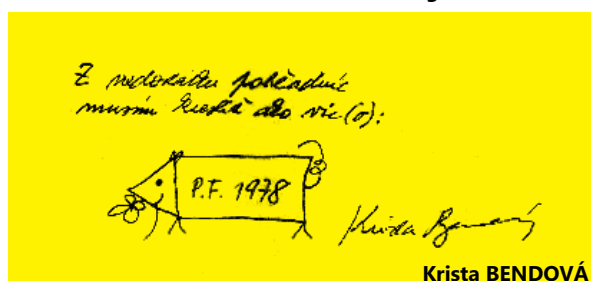
(franc. pour féliciter) je v spojení s letopočtom skratka blahoprajnej novoročnej formulky. Sláskavým dovolením autorov pokračujeme v publikovaní týchto malých súkromných dielok (a donedávna i celkom intímnych s provokatívnym obsahom, ktoré autori do redakcií radšej ani neposielali), ktoré si od nepamäti vymieňajú medzi sebou známi na sklonku uplynulého roka. Odkedy však funguje internet, tak v poštovej obálke už iba zriedkavo. Ak teda máte vo svojej zbierke vtipné alebo inak zaujímavé novoročenky, ktoré by mohli zaujať aj našich čitateľov, prosíme o ich zaslanie do redakcie.

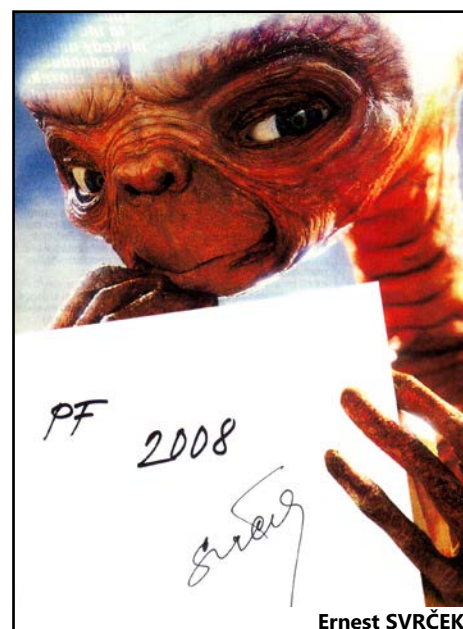
Ján GLONDA

Ol'ga PAZERINI

Krista BENDOVÁ

Ernest SVRČEK

pokračovanie so strany II...

Nemôžem si spomenúť, že by som sa niekedy stal predmetom žartovania. Nikto si zo mňa neurobil srandu, ani príbuzní, ani priatelia. Jediný, kto si zo mňa poriadne vystrelil bol štát, ktorý premenil socializmus na kapitalizmus - za socializmu som študoval a za kapitalizmu musím pracovať, čo sa veľmi nepriaznivo odrazilo na mojich príjmoch.

7 Je pre vás humor nevyhnutnou súčasťou života, alebo sa bez humoru pokojne zaobídete?

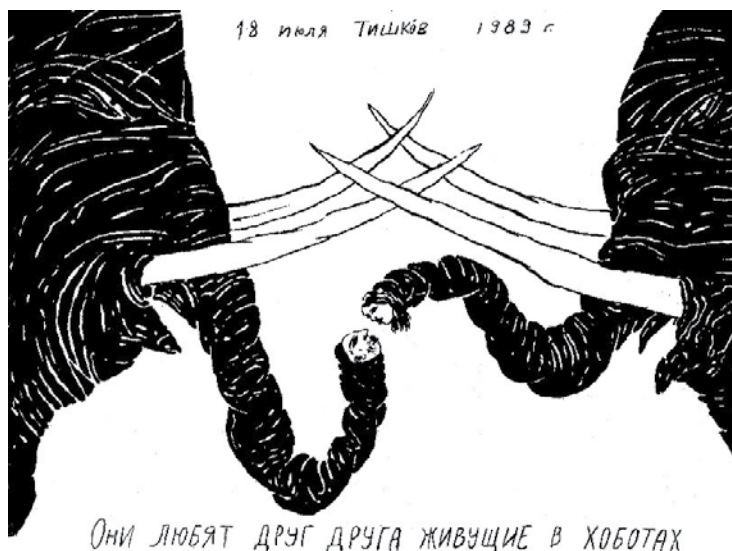
Jedine humor ma zachraňuje. Som ako narkoman, každý deň musím dostať aspoň jednu dávku. Ako niekto nemôže žiť bez piva, tak ja nemôžem žiť bez humoru.

8 Chcete sa sám seba na niečo opýtať? Ak áno, dajte si na svoju otázku aj odpoveď.

- Nu kak dela, L'oaň?

- Normalno.

Тишков

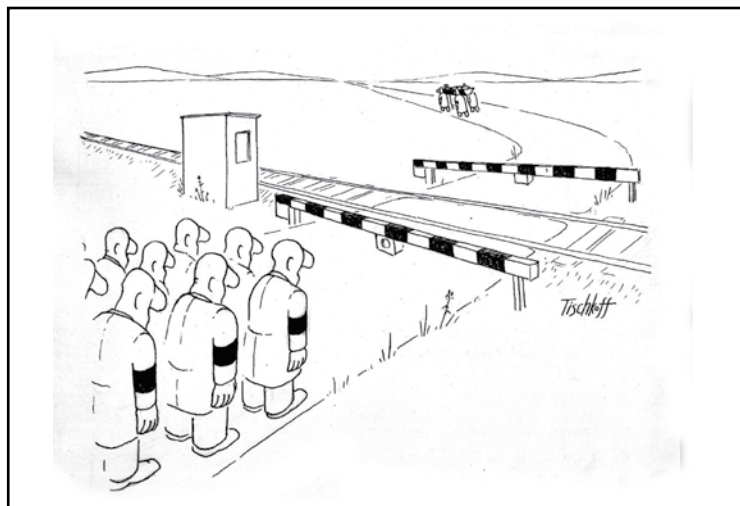
Leonid TIŠKOV Леонід ТИШКОВ

Leonid TIŠKOV - avantgardný moskovský básnik a maliar je povolaním lekár. V 70-tych rokoch patrila spolu s Michailom Zlatkovským a Sergejom Ťjuninom k najznámejším ruským karikaturistom. V priebehu rokov sa jeho tvorba vyvíjala od karikatúry k literárno-výtvarnému prejavu a výrazne sa absurdizovala.

Zjednotením výtvarných a poetických prvkov do jednoliateho celku Leonid Tiškov vytvoril celý rad mytologických postáv a príbehov, ako sú Dabloidy, Čurky, Stomaky, ľudia žijúci v chobotoch a pod. Zároveň sa venuje aj tvorbe kníh ako umeleckých objektov, tzv. unikátnych kníh. Výstavy jeho kníh a obrazov sa okrem Ruska konali aj v USA, Francúzsku, Belgicku, Nemecku, Holandsku,

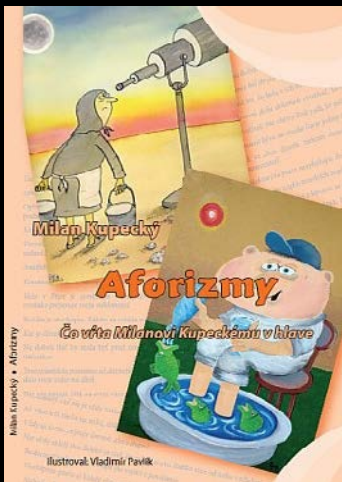
Anglicku a inde. Pred viacerými rokmi bol na pozvanie českých karikaturistov v Prahe, ale tiež na Slovensku, keď mu levočské vydavateľstvo Modrý Peter chystalo vydanie jeho knihy. Už vtedy nám odpovedal na 8 otázok o humore. V Moskve vedie svoje vlastné vydavateľstvo Dabluš. „Dabluš je zvláštny organizmus, androgynná bytosť, niečo ako veľkonočné vajíčko, z ktorého sa rodia bohovia. Ale Dalbus je viac ako boh, je to Boh s veľkým B. Z Dalbusu sa rodia Dalboidi, niečo ako idoly“ - vysvetľuje Tiškov.

Valerij KUPKO

AFORIZMY Milana KUPECKÉHO

Koncom minulého roka vyšla vo vydavateľstve H+S publicistovi, novinárovi, ale najmä humoristovi Milanovi Kupeckému, pôsobiacemu v Nových Zámkoch, knižka s názvom AFORIZMY a podtitulom Čo víta Milanovi Kupeckému v hlave. Ako napovedá názov, ide o knižku aforizmov z jeho celoživotnej tvorby, ktorú ilustroval karikaturista Vladimír Pavlík. Milan Kupecký ako novinár pracoval okrem regionálnych novín aj v krajskom denníku Hlas ľudu a Roľnícke noviny a spolupracoval s viacerými novinami a časopismi a tiež s rozhlasom. Istý čas bol šéfredaktorom Nového Roháča, ktorým sa pokúšal nadviazať na zaniknutý pôvodný časopis Roháč.

- U nás sa uplatnil čínsky model hospodárenia - ryžovanie
- Vraj čestný človek u nás ešte žije. Preboha, z čoho?
- Nosiči, na rozdiel od vydavateľov kníh a periodík, zvyknú mať väčšie náklady.
- Správa pre prijímateľov honorárov: Na množstvo nehľadte..
- Najživšie bývajú politické mŕtvolky.
- Niektoré reformy majú športový charakter. Ľudia si ich odskáču.
- Kde dnes dvaja vychádzajú z platu, tretí nevychádza z údivu.

Dílo Jaroslava Haška není ještě úplně známo a prostudováno. Dosud nejsou objeveny a sebrány všechny povídky, které napsal a které pod desítkami různých jmen otiskoval po všech možných časopisech nebo o nichž se zmiňuje v dopisech. Také se neví o osudu rukopisu románu s názvem Historie vola, o němž mluví v dopise Jarmily Mayerové z 10. VII. 1909.

Podle Jarmily Haškové přišel prý Jaroslav jedné noci v povznesené náladě domu a začal na kousku papíru něco čmárat. Napsal zřetelně jenom nadpis, pak se mu však písma začala rozjíždět, takže po první větě následovalo již jen několik slov, která není možné rozluštit.

Jarmila však tentokrát lístek, na němž byl podle slov Jaroslava geniální nápad, zvedla a schovala. Na osmerce papíru je zřetelně napsán nadpis povídky a podškrtnut:

Pitomec u kumpáně

Pod tím je věta, která se dá přečíst: Dal se sám vyzkoušet, že je schopen, aby vystupoval jako pořádný vojín.

(Osudy Dobrého vojáka Švejka za světové války. Naše vojsko, Praha 1954, str. 7 a 28-29)

Z HISTÓRIE NÁŠHO REGIÓNU

Jaroslav Hašek v kresbe Jozefa Ladu.

Pekne to u Jaroslava Haška progredovalo - od vola v roku 1909, cez Pitomca u kumpanie v roku 1911 - nápad, ktorý vyvrcholil napísaním nedokončeného diela Osudy dobrého vojáka Švejka za světové války. Ak by nebol Hašek predčasne umrel v roku 1923 a dožil by sa veku 111 rokov, čo by bolo pri jeho životospráve celkom možné, dnes by mohol pokojne pokračovať v línii od vola cez pitomca až do blbca a takmer viac ako isté, že by svoje

nové dielo nazval - Blbec v parlamente. O prototypy či už v českom alebo v slovenskom parlamente by isto iste nebola núdza. Ale najmä v slovenskom, hoci odlišností by bolo dosť. Náš blbec v parlamente by sa vyznačoval tým, že by neustále niečo trepal o zdravom rozume, hlavne po skončení kilogramu údennej slaniny a vypití 1 litra slivovice. Český by sa vyznačoval väčšou „vychcanosťou“, ale výsledok by dávali obidvaja rovnaký - nepreberné množstvo dokonalej a nefalšovanej zábavy pre voličstvo, ktoré si tak jediným volebným aktom udržalo duševnú sviežosť a odbúrало nutnosť funkcie psychoanalytika, nakoľko pri porovnaní svojho IQ s uvádzanými subjektmi v parlamente, nadobudne neprekonateľné presvedčenie o svojom perfektnom duševnom zdraví. A potom blbec v parlamente má tú veľkú výhodu, že ho možno získať do koalície veľmi jednoduchým spôsobom: namočíme rožok do borovičky a postupne ho dávame prežúvať dotýčnemu. Vý-

sledok je zaručený. Takýto poslanec, opitý rožkom, príjme hocikakú funkciu a odhlasuje čokoľvek.

Interview s poslancom v parlamente

Ja: Vážený pán poslanec v parlamente, povedzte nám, celej verejnosti, prečo ste do toho parlamentu išli?

Poslanec v parlamente (PvP): Nuž, kontrolovať.

Ja: A darí sa vám?

PvP: Nie, nedarí. Podaktorí už hovoria, že by nezaškodilo kontrolovať nás, aby sme nenarobili nejaké pestvá v tom parlamente.

Ja: Ale už ste mali dosť dlho v rukách všetky hodnoty, o ktorých tak rád hovoríte. A vieme, ako to vaše šafárenie dopadlo, veď už aj hodnoty stratili akékoľvek hodnoty.

PvP: Nie je to celkom tak, to nás iba ohovárajú. A to nám iba komplikuje náš jednoduchý a niekedy aj dvojduchý život a bezproblémové riadenie tohto štátu. S tým hodláme čo najskôr skončiť. A vôbec, skončujeme so všetkými!

Vasíl TUROK-HETEŠ

Upozorňujeme našich čitateľov a najmä autorov kresleného humoru, že uzávierka 22. ročníka medzinárodnej súťaže kresleného humoru na tému PIVO - Zlatý súdok 2016 je v piatok 4. marca 2016. Každý autor môže poslať do súťaže max. 5 kresieb na adresu: Šarišská galéria (p. Fedor Vico), ul. Hlavná 51, 080 01 Prešov. Obálku označte heslom „PIVO“. Podrobne sme o tom informovali vo vyhlásení súťaže v Bumerangu č. 5 / 2015.

Na prípadné ďalšie otázky ohľadne súťaže zodpovieme, ak použijete kontakty, uvedené v tiráži na poslednej strane Bumerangu.

Kresba: Henryk CEBULA, (Poľsko)

RETRO DEREŠ FEDORA VICA

NAŠA RADNICA

Začal som si kupovať Bumerang a chcel by som vedieť, čo je to vlastne smiech? Máte na mysli smiech ako taký? Odpovieme si sami: áno. Možno ho kvalifikovať ako roztváranie a zatváranie ústneho otvoru či odhaľovanie ústnej dutiny bez použitia vreckovky vulgo kapesníka. Smejúci sa jedinec sa pritom bez ohľadu na logiku nakláňa sem i tam, ale i tam a sem, vyráža neartikulované zvuky, spotrebuje takto veľa až habadej kalórií a nevykoná žiadnu užitočnú robotu.

Zodpovedník:
Nečitateľný podpis

ĎALŠÍ POKROK

SKLÁRE /ôch) - Naším odborníkom sa konečne podarilo vyrobiť priepustné sklo. Poháre, hrnčeky, tanieri a skúmavky vyrobené z nášho nového skla prepúšťajú vodu (H₂O), čím sa zásadne odlišujú od všetkých doteraz vyrobených druhov skla.

NA TOM NAŠOM DVORE I.

SO SOVIETSKYM ZVÄZOM
NA VLEČNÉ ČASY!

Predseda: Počuj, Mišo, to heslo si napísal správne? Máš to odo mňa na papieri?

Mišo: A akože, ani ja by som lepšie nevymyslel.

Predseda: Nemal som tam náhodou napísané „večné časy“?

Mišo: Aké večné, čo je večné, veď ste marxista, nič nie je večné.

Predseda: No, ale „vlečné“...

Mišo: Na čele so Sovietskym zväzom, čelo je vpredu a my sme vzadu, teda vo vleku. Čo sa vám na tom nepáči?

Predseda: Vlastne hej, my sme vo vleku, predsa nebudeme Sovietsky zväz tlačit!

NA TOM NAŠOM DVORE II.

Mišo: Predseda, počuli ste ten vtip, že bežal Stalin s americkým prezidentom Trumanom a Truman tie preteky vyhral?

Predseda: Truman? Ako je to možné?

Mišo: No, nefajčí fajku, možno aj trénuje, jednoducho vyhral. Aviete čo napísali americké noviny? Že vraj Truman bol prvý a Stalin posledný.

Predseda: A čo ruské?

Mišo: Ruské napísali, že Stalin

bol druhý a Truman predposledný.

Predseda: No vlastne, nerobí si zo mňa blázna?

Mišo: Nie, veď obidvoje noviny mali pravdu. Ale mne vrta v hlave ešte taká možnosť. Čo keby niektorý z nich na trati odpadol a do cieľa by dobehol len jeden. Bol by prvý, alebo posledný? Jedno aj druhé je pravda.

Predseda: Vieš čo, Mišo, ak nás niekto začuje, budeme o týchto hlúpostiach môcť až do smrti uvažovať niekde v gulagu. Vieš čo je to gulag?

Mišo: To bude niečo ako kulak. A kulak je bohatý sedliak, ktorý nechce ísť do družstva, pretože tam je všetko spoločné. Ak dá kulak do družstva štyri kravy a dva kone a ten večne ožratý Paľo tam nedá nič, v družstve budú mať každý dve kravy a jedného koňa.

Predseda: No, a teraz už by len stačilo, aby začal chľasť aj kulak a budeme mať prd. Ale keby niečo, ja som to nepovedal, pretože ja už viem aj to, čo je to gulag.

NA TOM NAŠOM DVORE III.

Predseda: Teda kulak je ten, čo niečo má a taký ožran Paľo nemá nič.

Mišo: Tak načo, by taký kulak išiel do družstva, keď sa má deliť

s niekým, čo nemá nič.

Predseda: No veď aj tí hore si to potom rozmysleli a nechcú už kulakov v družstve. Vzali im len kravky a kone. Takže ten večne ožratý Paľo bude mať teraz štyri kravy a dva kone.

Mišo: No vychádza to tak.

Predseda: Takže sa z neho stal kulak.

Mišo: No nie celkom. Ten naozajstný kulak mohol svoje dve kravky aj podojiť, občas nejaké teliatko odchovať a keď mu stačila jedna krava, druhú mohol predať.

Predseda: Teda mohol si robiť, čo chcel. Ale musel kravky aj koňa opatrit, hnoj vykdať, podojiť, poslať na pašu, sena nachystať, aby bolo na zimu...

Mišo: A teraz toto všetko bude musieť robiť Paľo. Či sa mu bude chcieť?

Predseda: Veď na to nebude sám. Celá dedina bude v družstve a všetci tam privedú svoje kravky, prasce, kone...

Mišo: Však sa Paľo zblázni, kedy to všetko opatrí...?

Predseda: Všetci sa o tú opateru podelia, takže ak bude Paľo šikovný, môže si naďalej popíjať a na robotu sa len prizerať. Ale už ako vlastník nejakého majetku, pretože čo je spoločné, to je aj jeho.

Mišo: A krčmár? Ten tiež vstúpi do družstva?

Predseda: Krčmár? A čo by krčmár robil v družstve?

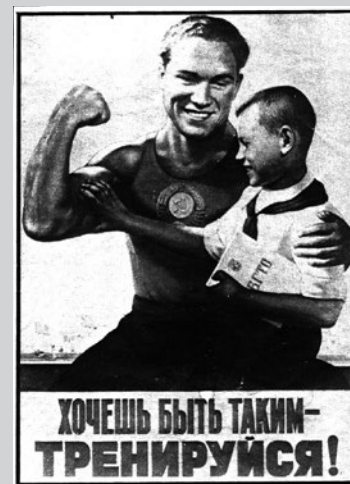
Mišo: Nuž, nalieval by, aby sa ľuďom lepšie robilo.

Predseda: Nalieval - myslíš tiež zo spoločného?

Mišo: No ak budú spoločné kravky, kone aj polia, môže byť spoločná aj krčma. Každý tam bude mať svoj politrák, svoje štamperlíčky. Ale ak budú piť všetci, Paľovi sa už toľko neujde. Nevie, či bude súhlasiť s takým družstvom. A s platením to ako bude?

Predseda: Nuž, ak sa nebude platiť za kravky a kone, hádam ani v krčme nebude treba platiť.

Mišo: No to už hej, také družstvo sa bude ľuďom páčiť.

-mv-

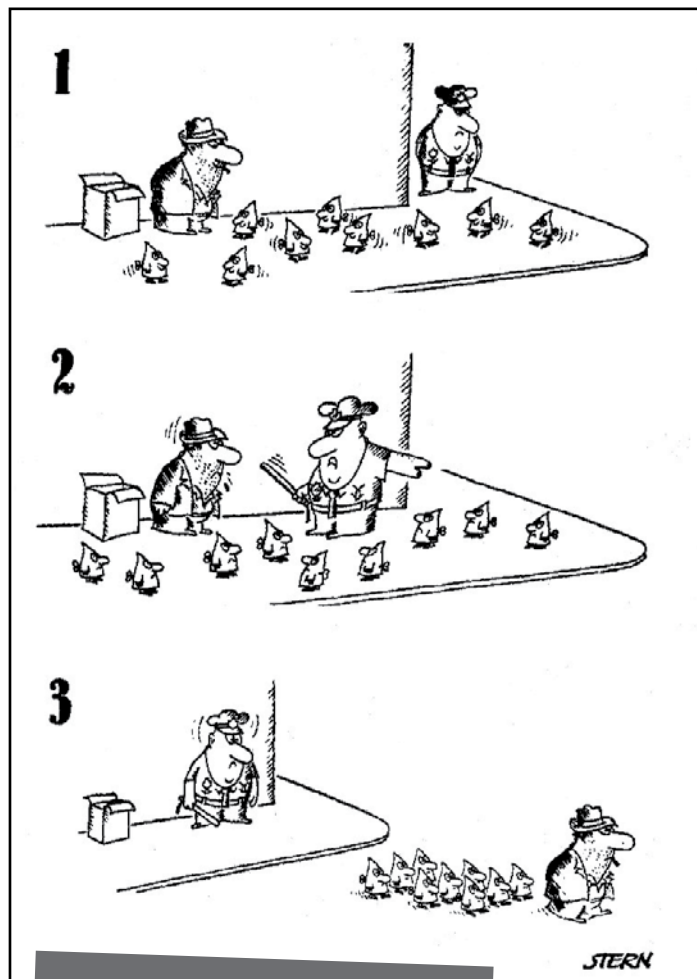
Pejo VIDLÁR

STAROBA ŤAŽOBA

Hmm, Alzheimer a Parkinson,
 Kouem tebja samý zhon.
 V reči čuješ huas tremola,
 suová sa ti dodrmolá.
 V rukách cítiš suabý tras,
 rozléu s pohár po stý rás.
 Na huavjě ci svící pľeš,
 z uši chupy trčá tész.
 Oboči jak za Brežněva,
 v autobusi zase sľeva.
 Bradavice kade - tade,
 aj na nosi - aj na bradě.
 Oheň horí, žáha pálí,
 ešče že mi sódu dali.
 Mnoho plynu z ropovodu,
 rit zapíská krátčú ódu.
 Někedý aj s matrošem,
 ket já za to nemožem...
 Nezvuádneš si spravit drep,
 místo zubů v hubjě črep.
 Fučíš už na trecím schodze
 jak uragán do puachty lodze.

Oči idú na výbrus.
 v ušách pišči tinitus,
 Nevřískaj, aj ket ty si hluchý,
 nervózní sú s teho leđa muchy.
 Nové kúby s titánu,
 koscí snát ti ostanú.
 Poiscovňa netuší,
 co ťa tuači na duši.
 Kouem srca bajpasy,
 díjěta to nespasí.
 Stofku zbějěhneš za hodziny,
 s kšteua aš do dzedziny.
 Už neléháš s Marú, Zitú,
 furt zaspáváš s obezitú.
 Za deň zhlčeš kopu léků,
 proci vjěku neňi léku.
 Menuješ docc naruby,
 je to prízrak staroby.
 Vracáš sa do minulosci,
 je to trapné aš ke zlosci.
 Problém držat myšlenku
 a opuscit milénku.
 Horší udržat si milénku
 a opuscit myšlenku.

Proto drž sa známých rad,
 počúvaj, buc cicho a buc rád!

Milan LECHAN

ŠPIVANKA ČARNEHO PASAŽJERA

O tri fartaľe za rana,
 kec som pekol na parketoch
 ot gadža cez noc
 požičeného barana,
 hutori mi moja blondína Arana:

- Dežino, Deži, šak už tak neži,
 buc už, ti dilino, vzorom,
 buc už eso
 a nauč še jesc zos priborom.

Ta hej, aľe do ktorej ruki
 sebe potom vežnem meso?

NA VYUČOVANÍ

- Patrik, máš úlohu?
 - Ta ňe?
 - Odpovedaj celou vetou.
 - Ta ňemam.

- Pán doktor, zblízka nevidím.
 - A zd'aleka?
 - Až z Vranova nad Topľou.

Kompliment na pešej zóne
 - Slečna, prezradte mi, kde ste kúpili také krivé pančuchy?

Z ROZPRAVY V NÁDRAŽNEJ KRČME

Ako ten týždeň letí. Človek ani nestačí vytriezvieť a už je tu zasa piatok.

JEDINÁ OTÁZKA,

poslancovi NR SR zdržiavajúceho sa v parlamentnom bufete, ktorý nechce byť menovaný:

Nože, povedz nám, ty zástupca ľudu: Keby si bol vtáčkom, jara-báčkom, letel by si za les pozrieť sa čo robí, éj, pozrieť sa čo robí, mamička tvoja, penzistka tvoja, dnes?

ČERTOVSKÉ OBRÁZKY ĽUBA RADENU

RECEPT
 NA TENTO
 DVOJITÝŽDEŇ

BARANÍ JAZYK NA KORENÍ

Na ulici si vyhlíadneme krajšieho barana, stúpime mu na nohu, a keď vyvalí oči a vyplazí jazyk, rýchlo mu ho vyrežeme.

Jazyk schováme na chladné miesto tak, aby ho nenašla svokra, pretože by si ho mohla prisvojiť a proti dvom jazykom naraz by sme nemali šancu.

Odležaný jazyk oholíme a položíme na korene z jablone, hrušky či čerešne.

Ak jazyk pokryje jemná zeleno zelená pleseň, je tu čas na skonsumovanie našej dobroty.

Želáme vám ničím nerušenú dobrú chuť a zároveň aj príjemný pobyt na oddelení intenzívnej starostlivosti!

-ATAK-

smiech je športom duše. / F. X. ŠALDA

VIETE, ŽE...

prvý suspensor bol v hokeji použitý v roku 1874 a prvá helma až v roku 1974? Trvalo 100 rokov kým mužom - hráčom došlo, že i mozog je dôležitý.

Viete? Neviete?
Čo robia volejbalisti vo voľnom čase?
Sedia v kine pred nami.

- Začal hrať futbal len preto, že dostal od frajerky kopačky.
- Jeho strely boli nechytateľné. Všetky išli ďaleko vedľa.
- V rámci úspor ihrisko nekosili, ale nechali spásť. Preto ho mali vždy aj perfektne vylajnované.
- V útoku vládla veľká fluktuácia. Útočníci často menili miesta.

Ludo MAJER

Oľga PAZERINI

ŠPORTOVÝ KÚTIK

Bošácke susedy v rozhovore:

- Moja Ruženka už vie urobiť piruetu.
No vidíte! To tá moja sa ani za svet nechce učiť variť!

Sponzor je človek, ktorý sa ľahšie rozlúči s peniazmi, než vysvetlí, kde ich vzal.

-ml-

Viete čo je absolútna žiarlivosť?

- Keď žena odstráni mužovi zo šachu všetky dámy.

BOXÉRSKY PROBLÉM

Na mozog problém vyvíja tlak:
Vybrať si povraz alebo hák?

CHODEC

Talent chodecký prináša plody.
Vďaka nemu vie vo všetkom chodiť.

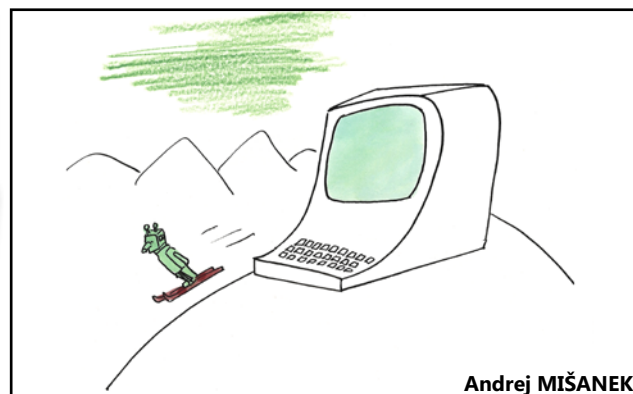
ROZHODCA

V rozhodovaní esom bol - zápasy mnohé rozhodol.

Jozef BILY

Miro VICO

Andrej MIŠANEK

JOZEF BILY: ŠPORTOVÉ DEFINÍCIE

- Jednoliaty kolektív je taký, v ktorom má každý naliatie.
- Diskár je športovec, ktorý dáva prednosť hodu diskom pred diskotékou.
- Šach je hra, pri ktorej sa súper dá zničiť nielen veľkým tlakom, ale aj veľkým ťahom.
- Bežci sú ľudia, pre ktorých sú staré dobré časy zriedkakedy dobré.
- Zápasníci sú športovci, ktorí aj nepriateľov vítajú s otvoreným náručím.
- Horolezci sú turisti, ktorí zahadzujú plechovky od konzerv až v Himalájach.
- Boxer je človek, ktorý keď niekoho zmláti, nepostavia ho pred súd, ale na stupeň víťazov.
- Šťastie je, keď si futbalista zlomí nohu vtedy, keď má zastavenú činnosť.
- Fantázia je to, čo musia mať diváci, keď hráči hrajú bez fantázie.

Vlado PAVLÍK

Kurz lyžovania sa skladá z troch častí:
1. Pripnúť si lyže. 2. Spustiť sa zo svahu.
3. Naučiť sa chodiť o barlách.

Najbližšie číslo časopisu Bumerang nájdete vložené v denníku Šport
v sobotu 13. februára

BUMerang

humoristicko-satirický dvojtyždenník, príloha denníka Šport. Redakcia Fedor a Miroslav Vico. **Grafická úprava:** Fedor Vico. **Počítačové spracovanie:** Jakub a Bohdan Vico. Príspevky posielajte na tieto kontakty:

e-mail: fedorvico@gmail.com, **poštová adresa:** Fedor Vico, Weberova 2, 080 01 Prešov. Informácie na pevnej linke: 051/77 31 474, mobil: 0904 225 701.